

C. Senatosu Malatya Üyesi Hamdi Özer, Eskişehir Milletvekili İsmet Anrı, Çanakkale Milletvekili Zekiye Gülsen ve 10 arkadaşı, C. Senatosu Afyon Üyesi Kemal Şenocak, C. Senatosu İstanbul Üyesi Mevrure Aksoley ve İstanbul Milletvekili Reşit Ülker'in, Eminsuların zararlarının giderilmesi hakkında kanun teklifleri ve Maliye ve Plân komisyonlarından seçilen 8 er üyeden kurulu 37 numaralı Geçici Komisyon raporu (2/153, 2/214, 2/230, 2/290, 2/300, 2/361)

Cumhuriyet Senatosu Malatya Üyesi Hamdi Özer'in 7 Şubat 1960 tarihli 1101 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifi (2/153)

Cumhuriyet Senatosu Başkanlığına

7 Şubat 1969 tarihli 1101 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifi ve gerekçesi ilişiktir. Gereğini saygılarımla arz ederim.

3 . 12 . 1969

Malatya Senatörü

Hamdi Özer

GEREKÇE

27 Mayıs 1960 ihtilâlinde sonra ve Millî Birliğin tasarrufları arasında 42 sayılı Kanunla üst rütbeli subaylar ve generaller emekli edildiler, 147 profesör görevlerinden uzaklaştırıldı, bazı vatan daşlar mecburi iskâna tabi tutuldu, birçok kimselerin siyasi hakları ellerinden alındı. Bunların hepsi yerlerine, görevlerine döndü ve af suretiyle de kendilerine hakları iade edildi. Ancak 7 200 subay ve 365 general EMINSU adı altında toplanarak nizamla saygılı bir alışkanlıkla Yüce Meclise ve onun hak ve adalet duygusuna gönül ve umut bağliyerek vakur bir inançla beklidiler. Artık bu meşakkat tiryakisi, feragatli ve şerefli kimselerin affedilmeyen bir kütle olmaktan kurtarılarak itibarlarını iade etmek zamanı gelmiştir. Bir tensikat dolayısıyla de olsa 42 sayılı Kanun bir zorlayıştır. Bunu kabul eden de otmiyen de 5 yıl içinde emekli edilebilecek ancak kabul dilekçesi vermeyenlere tek ikramiye verilerek bir nevi cezaya çarptırılacaktı. İster istemez herkes kalbi yanarak dilekçe verdi. (Belki emekli edilmem) diye de bir ümitle birkaç gün daha beklledi. Sonunda emeklilik isabet edenler ağır bir töhmet içinde kaldılar, halk efkârında itibarlarıyla elenmiş kimseler gibi görülür hale geldiler. Birçokları felçten, kalb sekteşinden genç yaşta hayata gözlerini kapadılar. Birçokları hayata kahrederek mecnunane bir yaşantı içine sürüklendiler. Çünkü onlar için askerlik mesleki, yaşaya bilecekleri gerçek dünya idi. Onlar bu dünyalarını yitmişlerdi. Hemen hepsi ve aile efradı aylarca kimsenin yüzüne bakamaz birer suçlu halleti ruhiyesi içinde, kimse ile muhatabolmamak için insanlardan kaçır hale geldiler. Buna rağmen Türk Milletinin demokratik vicdanından yarınlaın ışığı doğacak diye beklidiler. Bu ışık doğmuştur ve mağdur görünenlere hakları iade edilmiştir. Bunlara da edilmelidir. Bunlar da bizizdir. Ben şahsan bunlar gibi emekli değilim, hasbelkader emekli edilmedim sonradan kendi arzulla emekli oldum. Bunun için onların haklarını savunabiliyorum.

EMINSU mensuplarının mağduriyetleri inkâr kabul etmez bir gerçektir. Gerçek anlamı ile bu mağduriyet bir facia şeklinde teşahür etmiştir. 13 Kasım 1960 günü, Cumhurbaşkanı Cemal Gür-

sel bir basın toplantısında: (Ordunun kolunu kanadını kırarak bu hatadır. Hatadan dönmek faziletli...) diye ikrarda bulunmuştur. 30 ilâ 45 yaşları arasında binbaşı ilâ albaylar emekli edildiler. Orduda normal sicil alan hiçbir subayın kıdemli albay ve bâzı hallerde de general olmamalarına hiçbir sebep yoktur. Şu halde bugünkü emsalleri gibi olamayacaklarını gösterecek hiçbir sebep ve delil bulunamaz. Generallik müstesna tutularak, **her subayı emsalinin normal üst kademe rütbelere** olan emekli kıdemli albay olarak kabul etmek zarureti vardır. (Bunlardan birçokları Devlet hizmetlerinde görev yaparak bu derecelere ulaşmış bulunmaktadır. Ancak açıkta kalan, bir iş bulamayan ve bu suretle miktarları 1 000 civarında olan emekliler bundan yararlanacaktır. Emekli Sandığına böylece önemli derecede bir malî kültet de yüklenmeyecektir.

Anayasanın 2 nci maddesi ile, Türkiye Cumhuriyetinin insan haklarına dayandığı belirtilmekte; 10 ncu maddesi: «Devlet insanın maddi ve mânevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlar.» ve 14 nci maddesi: «Herkes yaşama, maddi ve mânevi varlığını geliştirme hakkına sahiptir.» 11 nci maddesi: «Kanun hiç bir sebeple bir hakkın ve hürriyetin özüne dokunamaz.» demektedir. Şu halde bunlar, genç yaşlarında yükselme haklarından mahrum edilmişlerdir. Her ne sebeple olursa olsun dokunulamayan haklarının özüne dokunulmuştur. Bunlar, sayısız meşakkat ve feragatle yetişmiş oldukları mesleklerinden koparılmak suretiyle maddi ve mânevi gelişme haklarından yoksun bırakılmış ve bu hak ellerinden zorla alınmıştır. Devlet bunlar için başka bir gelişme şartı da hazırlamamıştır. Çünkü bir insan ancak yetişmiş bulunduğu bir meslekte gelişebilir. Eğer bunlar bu meslekte bırakılsalardı, ne maddi ve ne de mânevi göküntü içinde kıvranmayacaklardı. Bu tutuma sebebiyet veren Devlete karşı kişi, maddi ve mânevi tazminat talebinde de bulunabilir. Fakat Anayasamız bunlar için o hakkı da tanımamaktadır. Esasen bunların böyle bir talepleri de yoktur. Eğer emekli olmasalardı bugüne kadar bunların hepsine milyonlara lira Devlet hazinesinden ödenecekti. Bütün bu haklarından mahrum edilmelerini millî bir feragatle kabul eden bu mağdur vatandaşlara, telâfisi artık mümkün olmayan o kutsal mesleklerine dönemeyişleri karşısında hiç olmazsa Yüce Meclis itibar elini uzatarak bu kanun teklifini kabul etmelidir. Bütün hakların tevziini yaparken bu şerefli kütleyi bir kenara atmamalıdır. Bu gerekçe, sosyal adalet ve hukuk Devleti ilkelerine dayanmaktadır. Bu gerekçe, toplumun huzur ve refahını öngören, hak ve hürriyetlerde bütün vatandaşlar eşit, kaderde, kıvançta ve tasada bütün fertlerini ortak kabul eden bir Anayasanın söz ve ruhuna dayanmaktadır. Bu gerekçe, millî şuur ve ülküler etrafında bütün fertleri gönüllü ve barışık bir kitle halinde toplanması amacına da dayanmaktadır.

Bu kanun teklifinin kabulü, bir hakkın sahibine teslimi olacaktır. Bu teklifin kabulü yaralı gönülleri tedavi edecek ve toplumun yüzünü güldürecektir. Yüce Parlâmentosundan bunu, yüce milleti umutla beklemektedir.

7 Şubat 1969 tarihli 1101 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifi :

MADDE 1. — 7 Şubat 1969 tarihli 1101 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

Geçici Madde 1. — 2 Ağustos 1960 ve 27 Şubat 1961 tarihleri arasında çeşitli sebeplerle emekliye ayrılan subay ve askerî memurlarla bunlardan iş bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte 5434 sayılı Kanunla ilgili hizmetlerden ayrılmış ve 696 sayılı Kanundan faydalanmamış olanlar ve halen 5434 sayılı Kanuna tabii hizmetlerde bulunanlar da (Emekliliklerini istedikleri takdirde) neşet ve nasıp itibariyle halen Ordudaki emsallerinin aldıkları maaş derece tutarları ile fiili hizmet süreleri esas alınmak suretiyle hesaplanıp yeniden emeklilik maaşı bağlanarak ödenir.

Geçmiş yıllara ait aylık ve ikramiye farkı ödenmez.

Ölenlerin dul ve yetimlerine ölüm tarihinde emsallerinin buldukları derecenin bugünkü intibakına göre emekli aylığı bağlanır.

Halen 5434 sayılı Kanuna göre Devlet hizmetinde çalışanlar, Ordudaki emsali subayların aldığı maaşı alırlar.

MADDE 2. — Bu kanun 1 . 3 . 1970 tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eskişehir Milletvekili İsmet Anı'nın, 5434 sayılı Kanuna ek 2 . 8 . 1960 gün ve 42 sayılı Kanuna 16 . 7 . 1965 gün ve 696 sayılı Kanunla eklenen geçici maddeye bir fıkra eklenmesi hakkında kanun teklifi. (2/214)

7 . 1 . 1970

Millet Meclisi Başkanlığına

5434 sayılı Kanuna ek 2 . 8 . 1960 gün ve 42 sayılı Kanuna 16 . 7 . 1965 gün ve 696 sayılı Kanunla eklenen geçici maddeye bir fıkra eklenmesine dair hazırlamış olduğum kanun teklifiyle gerekçesini ilişik olarak sunuyorum.

• Gereğine müsaadelerinizi saygılarımla rica ederim.

**Eskişehir Milletvekili
İsmet Anı**

GEREKÇE

1. — 42 sayılı Kanunla ordudan ayrılmış bulunan Emekli İnkılâp subaylarının mağduriyetlerini önlemek maksat ve gayesiyle 16 . 7 . 1965 tarih ve 696 sayılı Kanun çıkarılmış ve bu kanunla 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununun ek 2 . 8 . 1960 gün ve 42 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenerek 27 . 2 . 1961 tarihinden önce 42 sayılı Kanuna göre çeşitli sebeplerle emekliye ayrılmış bulunanlar ile ölenlerin dul ve yetimlerine bağlanmış olan aylıklar aynı rütbedeki emsallerinin 24 . 2 . 1961 gün ve 262 sayılı Kanunda yazılı derece tutarları esas alınmak suretiyle yeniden bağlanarak ödenmesi düşünülmüş ise de, ancak 1 . 4 . 1966 tarihinde başlayan tatbikatı sırasında görülen boşluklar belirli bir zümrenin istifadesini sağlamadığı görülmüştür.

2. — Bu mağdur zümreyi teşkil eden 1957 nasıplı albaylar, 20 Ağustos 1960 tarihli emeklilik emirlerini tebellüğ edip Ağustos sonu ve Eylül ayı içinde muhtelif tarihlerde ayrılmış olmalarına rağmen ayrılışları Millî Savunma Bakanlığınca emeklilik emri tarihi olan 20 Ağustos 1960 tarihi esas tutulmuş, albaylıkta üç yıllarını tamamlamadıkları ileri sürülerek 262 sayılı Kanunda yazılı emsallerinin derece tutarlarına intibak ettirilmemiştir. Halbuki 42 sayılı Kanuna tabi ve aynı tarihte tebliğ edilen emirle ayrılan 30 Ağustos 1960 tarihinde yükselme sırasında bulunan bir kısım subaylar (Binbaşı ve yarbaylar) ın emeklilik işlemleri terfilerini sağlamak ve mağduriyetlerine meydan vermemek gaye ve düşüncesiyle 2 Eylül 1960 tarihinde yapılmıştır. Bu subaylar için de bilâhara 92 sayılı Kanun çıkarılarak durumları kanun çerçevesi içerisine sokulmuştur. Bu tarihte kıdemli albaylık derecesi mevcudolmadığı için 1957 nasıplı albaylara aynı şekilde bir muamele yapılamamıştır.

3. — 1957 nasıplı albaylar 20 Ağustos 1960 tarihli emeklilik emirlerini almış olmalarına rağmen devir ve teslim, ayrılış sicillerini doldurmak, muhasip durumunda olmak ve esas görevlerine ek olarak Millî Birlik Komitesince kendilerine verilmiş olan idari hizmetler (Valilik, kaymakamlık) ve saire dolayısıyla hemen ayrılmaları mümkün olmamış ve bu ayrılışlar Eylül ayının ortalarına kadar devam etmiştir. Nitekim bu ayrılış tarihlerini tevsik eden aynı nasıplı albaylardan beşi üç seneyi doldurdu düşüncesiyle kanundan istifade ettirilerek intibakları sağlanmıştır. Bu şekilde aynı hak sahipleri arasında ayrılıklar yaratılmış bulunmaktadır.

4. — Mağdur 1957 nasıplı albayların ayrılışları 20 Ağustos 1960 kabul edilse bile 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununun 31 nci madde 2 nci fıkrası ve 91 nci maddesi ilgili fıkraları gereğince ayın 4/5 i hizmette geçtiği ve Ağustos ayı maaşı tam olarak ödendiğine göre eksik kalan birkaç günün tama iblâğ edilmesi gerekmektedir. Nitekim bu albayların emekli maaşları 1 Eylül 1960 tan itibaren tahakkuk ettirilmiştir.

Bu duruma benzer 6 yıllarını doldurmaya birkaç gün eksigi kalmış olan albaylar terfileri için Danıştaya müracaat etmiş ve Danıştayca hizmetleri tam kabul edilerek terfileri yoluna gidilmiştir. 1957 nasıplı albayların talepleri ise, terfi değil terfihtir.

5. — Bu düşüncelerle 696 sayılı Kanun olarak çıkarılan geçici maddenin eksik olarak çıkarılması tatbikatta birçok hataları meydana çıkarmış ve bu yüzden 1957 nasıplı albaylarla ölenlerinin dul ve yetimlerinin emsalleri seviyesine çıkarılmaları gayesini sağlayamamıştır. Bu noksanlığı telâfi etmek suretiyle mağdur durumda kalan 1957 nasıplı albaylar için 696 sayılı Kanunla çıkarılan geçici maddeye 1 . 4 . 1966 tarihinden muteber olarak bir fıkra eklenmesi adaletsizliği önleyeceği gibi 696 sayılı Kanundan beklenen gayeyede ulaşılmış olunacaktır.

5434 sayılı Kanuna ek 2 . 8 . 1960 gün ve 42 sayılı Kanuna 16 . 7 . 1965 gün ve 696 sayılı Kanunla eklenen geçici maddeye bir fıkra eklenmesi hakkında Kanun.

MADDE 1. — 5434 sayılı Kanuna ek 2 . 8 . 1960 gün ve 42 sayılı Kanuna 16 . 7 . 1965 gün ve 696 sayılı Kanunla eklenen geçici maddeye aşağıda yazılı fıkra eklenmiştir :

Geçici Maddeye Eklenen Fıkra — 1957 nasıplı albaylardan bu kanuna göre emekliye ayrılmış olup çeşitli sebeplerle muhtelif tarihlerde ordudan ayrılmış bulunanların bu rütbedeki hizmetleri süresi üç senelerini tamamlamış kabul edilerek 24 . 2 . 1961 gün ve 262 sayılı Kanunda yazılı derece tutarları esas alınmak suretiyle aynı rütbedeki emsalleri seviyesine çıkarılarak ödenir.

MADDE 2. — Bu kanun 1 . 4 . 1966 tarihinden yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Çanakkale Milletvekili Zekiye Gülşen ve 10 arkadaşının 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa Ek 7 . 2 . 1969 tarih ve 1101 sayılı Kanuna geçici madde eklenmesi hakkında kanun teklifi (2/230)

Yüksek Başkanlığa

5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa Ek 7 . 2 . 1969 tarih ve 1101 sayılı Kanuna geçici madde eklenmesi hakkındaki kanun teklifimizi gerekçesiyle birlikte sunuyoruz.

Gereğinin yapılmasını saygılarımızla rica ederiz.

Çanakkale Milletvekili <i>Zekiye Gülşen</i>	İzmir <i>Şinasi Osma</i>	Ankara <i>F. N. Yıldırım</i>	Rize Milletvekili <i>S. Zeki Köseoğlu</i>
Manisa <i>C. Selçuk Gümüspala</i>	Samsun Senatörü <i>H. Enver Işıklar</i>	Denizli Milletvekili <i>M. Emin Durul</i>	Muğla Milletvekili <i>Ahmet Buldanlı</i>
İstanbul Milletvekili <i>Mehmet Yardımcı</i>	Maraş Milletvekili <i>M. Zekeriya Kürşad</i>	Bursa <i>Mustafa Tayyar</i>	

5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununa ek 1101 sayılı Kanuna geçici madde eklenmesine dair kanun teklifinin gerekçesi

1. 27 Mayıs İhtilâlinde sonra teşekkül eden ihtilâl iktidarının demokrasiye geçinceye kadar vâkı tasarruflarından haksız olanların hükümetlerce tasfiyesi ehiyetine gidilmiştir. Bu cümleden olarak 147 ler diye adlandırılan üniversite öğretim üyelerinin vazifelerine avdetleri, 55 ağaların

yerlerine iadesi evvelce sağlanmış olup, şimdi de Yassıada hükümlülerinin hukukî durumlarının düzeltilmesi hayırlı bir sonuca varmıştır.

Bu haksız tasarruflardan geriye yalnız Eminsu dâvası kalmıştır. Yersiz, zamansız, hiçbir esas ve kıstasa dayanmadan kütle halinde ordudan tasfiye edilmiş bulunan Eminsuların bu dâvasının kesin olarak halli cihetine gidilmiş olması zamanı gelmiş bulunmaktadır.

696 sayılı Kanunun müzakeresi esnasında ihtilâl iktidarı mensuplarıne da bu haksızlık itiraf edilmiştir. Bunun telâfisi için ise teklif edilen bu Kanun maddesinin mucip sebepleri ayrıntıları ile aşağıda açıklanmıştır.

1. 1960 senesi Ağustosunda tekmil ordu mensuplarının istisnasız 20 Ağustos 1960 gününe kadar emeklilik üsteğinde bulunmaları her subayın 42 sayılı Kanun ile eşit haklar üzerinden emekli edilecekleri, bu istekte bulunmayanların bu kanundan faydalanamayacak % 50 esası üzerinden emekliye sevk edilecekleri, belirtilerek, sırası gelenlerin peyderpey ordudan emekliye sevk edilecekleri Millî Birlik Komitesi tarafından bildirilmişti.

Bu emirdeki açıklığa rağmen tatbikat böyle olmamış, sıra ve zamana riayet edilmiyerek, hiçbir esas ve kıstasa dayanmadan, bir anda ve kütle halinde 4479 general, subay ve askerî memur emekliye sevk edilmişlerdir.

Bu toptan tasfiyeden iki ay sonra 262 sayılı Kanun çıkarılarak orduda kalanlara birer üst derece maaş verilmiş ve beş yılın bitiminde yürürlükten kaldırılacağı bildirilen 42 sayılı Kanun bu defa orduda kalanlara da teşmil edilerek yürürlükte bırakılmıştır.

42 sayılı Kanunla 27 Şubat 1961 tarihinden önce emekliye sevk edilmiş olan Eminsular hizmetten mahrum edildikleri gibi orduda kalanlara tanınan haklardan da yoksun bırakılmışlardır.

2. Eminsular orduda kalmış olsalardı sırası geldikçe emekli edilmiş olsalardı maddî ve mânevi bakımdan (Ordu yardımlaşma hakkı dâhil) bütün haklarını iktisabetmiş olacaktı. Eminsuların hepsi normal olarak en azından baremin en yüksek derecesine kadar yükseleceklerdi. Zira bugün albaylık orduda normal ve her subayın ulaşabileceği bir rütbedir. Dürüst her subay bu rütbeğe ulaşır ve bunun karşılığı olan maaşa hak kazanır.

3. Eski emeklilerin eşitliğini sağlamak ve Eminsular seviyesine çıkarılmak için 1101 sayılı Kanun çıkarılmış ve Eminsulara vakıtsız emekli edildikleri için tazminat olarak verilen % 70 emekli aylığı bütün emeklilere teşmil edilmiştir. Halbuki diğer emekliler Devlete 35 - 40 sene hizmet etmek bahtiyarlığına eriştiklerinden Eminsulara yetişmek değil, onları kat, kat geçmiş bulunmaktadırlar. Bu suretle Eminsuların % 20 tazminat farkları 1101 sayılı Kanun ile ellerinden alınmış olduğundan diğer emeklilerin seviyeleri altına düşmüşlerdir.

Eminsuların en yaşlısının 15 ve en gencinin 25 yıl daha orduda hizmet etmek umkânı varken bundan mahrum edilmişlerdir. Çoğu 20 yılını dahi doldurmadan tasfiye edilmişlerdir. İşte bu zararın telâfisi için Hazinece emekli maaşlarına % 20 ilâve edilerek % 70 üzerinden kendilerine emekli maaşı bağlanmıştır. Hizmeti çok olan normal emekli edilen eski emeklilerin çoğu % 80 e ulaştılar. Bu yüzden hizmet azlığı hasebiyle Eminsular Devletin en az maaş alan emeklileri durumuna düşürülmüşlerdir. Ezcümle bu durumda olan az hizmetli Eminsuların maaşları 900 TL. de dondurulmuştur.

Bu az hizmetin telâfisi için Hazinece Eminsulara verilen bu % 20 tazminatın % 90 a iblağı gerekirse de % 80 den fazla emekli maaşı verilemeyeceğine göre teklif olunan işbu kanun ile bu haksızlık düzeltilmiş olacaktır.

Yukarda açıklanan % 20 tazminat Hazinece karşılanmakta iken 1101 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile bu hak kaldırılmış bulunmaktadır. Müktesep bir hakkın kaldırılması hukuk devleti anlayışı ile telifi kabil olamaz.

4. Keza 1101 sayılı Kanunun tatbikatına ışık tutmak maksadiyle çıkarılmış bulunan (Kararname) gereğince Barem Kanununa tabi personelden ve yeterli terfi şartlarını haiz oldukları halde kadrosuzluk yüzünden terfi edemeden emekliye ayrılmış bulunanlardan son aylıklarını :

- a) Üç yıldan fazla almış olanların bir üst derecesi,
- b) Altı yıldan fazla almış olanların iki üst derecesi,
- c) Dokuz yıldan fazla almış olanların üç üst derecesi,

aylık tutarlar yükselmede esas alındığına göre genç yaşta hizmetten mahrum bırakılan Eminsuların bu kararname hükümlerinden faydalanması yine teklif olunan işbu geçici madde ile mümkün olacaktır.

5. Bu teklifin benzeri bir tatbikat da vardır. 12.11.1960 tarih ve 126 sayılı Kanun ile (14 ler) diye adlandırılan ve Millî Birlik Komitesinden çıkarılarak yurt dışında görevlendirilenler Barem Kanununun üçüncü derecesi üzerinden emekli edilmişlerdir. O tarihteki üçüncü derece aylığı albaylara verilmekte idi. Sonradan çıkarılan bir kanun ile albay maaşları birinci dereceye çıkarıldığından bunlar da bu hükümlerden yararlanmışlardır. Bunların beşi yüzbaşı, beşi binbaşı, üçü yarbay ve yalnız birisi albay rütbesinde idi. Albay haric diğerlerinin hizmet müddetleri 20 yılı geçmez. Bu kanun ile hizmetleri yürütülmüş ve baremin birinci derecesine çıkarılmışlardır. 14 kişiye kanunen bu imtiyaz verilmiş iken 4 479 general ve subayın, bir günâhı yok iken, sarîh hakları olan tazminatları ellerinden alınarak neden mağdur edilsinler?

Teklif olunan işbu geçici madde ile bu zümrenin haksızlığı önlenecek ve Anayasanın insanlara tanıdığı hak ve adalet yerine getirilecektir. Keza Anayasanın 4 ncu maddesi de Millî Birlik Komitesi tarafından yapılan tasarrufların Yüce Meclislere tashih edilebileceğini âmiridir.

Millî Birlik iktidarının anti demokratik icraatı ile haksızlığa uğramış olan bu zümrenin elinden tutulmaması ne Anayasaya ne de insan hak ve adaletine ve insafına uymaz. Yüce Meclislerin bu hakkı teslim edeceği bedihi telâkki edilmektedir.

6. Bu kanun teklifinin senelik malî portesi âzami 12 milyon liradır.

Çanakkale Milletvekili Zekiye Gülsen ve 10 arkadaşının, 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununa ek 7 . 2 . 1969 tarih ve 1101 sayılı Kanuna geçici madde eklenmesi hakkında kanun teklifi (2/230)

MADDE 1. — 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununa ek 1101 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE a) 2 . 8 . 1960 tarih ile 27 . 2 . 1961 tarihleri arasında 42 sayılı Kanun ile emekliye ayrılmış bulunan subay ve askerî memurlara bağlanmış bulunan emekli aylıkları, emekli oldukları tarihteki emsallerinin 1101 sayılı Kanun yürürlüğe girmiş bulunduğu 1 . 3 . 1969 tarihinde ulaşılmış oldukları sene ve maaş dereceleri esas alınmak suretiyle düzeltilir.

b) Eşitliklerin tesbitinde 1101 sayılı Kanun esasları uygulanır.

c) Bunlardan, ölenlerin dul ve yetimleri ile 124 sayılı Kanun hükümlerine göre aylık bağlanmış olanlar hakkında da yukarıdaki fıkralar hükümleri uygulanır.

d) Bunlara geçmiş süreler için görev aylıkları emekli dul ve yetim aylıkları ile emekli ikramiyesi farkları ödenmez.

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Cumhuriyet Senatosu Afyon Üyesi Kemal Şenocak 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa ek 42 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifi (2/290)

7 . 3 . 1970

Millîyet Meclisi Yüce Başkanlığına

1. Gerekçesiyle birlikte sunduğum kanun teklifimin ilgili komisyonlara havale buyrulmasını.

2. Evvelce başka parlâmenterlerce aynı mevzudaki kanun tekliflerinin eksik tarafını da tamamlayan teklifim mezkûr ve halen komisyonda bulunan teklifle birleştirilmesine emir buyrulmasına müsaadelerinizi arz ederim.

Afyon Senatörü
Kemal Şenocak

5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa ek 42 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifinin gerekçesi

Aradan 10 yıl gibi uzunca bir süre geçmiş olmasına rağmen, 42 sayılı Kanun ile erken emekli edilen subayların durumu, cemiyetin kanayan bir yarası olarak halen devam etmektedir. Fîlvâkı, küçük rütbelerden erken emekli edilmiş bulunan bu subaylar, çeşitli Devlet sektöründe birer görev almak suretiyle, cüz'i emekli maaşlarına katkıda bulunarak maddi yönden bugüne kadar hayatlarını idame ettirme yollarını aramışlar ise de; son çıkarılan ve 1 Mart 1970 tarihinde tatbikine başlanan 1101 sayılı Kanunun Ek - 5 ve geçici - 9 ncu maddeleri hükümleri ile, çalışagelmekte oldukları Devlet sektörlerinden de ayrılmak mecburiyetinde bırakılmakta, bu emekli subaylara ikinci ve çok ağır bir darbe daha indirilmiş bulunmaktadır. Büyük bir mağduriyet karşısında yükselen feryatlara kulak verilip, köklü islahat yapılmak suretiyle, kanayan bu yarayı sarımsamak ve tedavi etmek zamanının gelmiş olduğu kanısındayız.

Bu kanun teklifinin hazırlanmasında hâkim olan tek düşünce budur.

Ayrıca bu kanun teklifinin hazırlanmasını gerektiren diğer sebepler şöyle özetlenebilir :

1. 42 sayılı Kanunla, tekmil üst rütbeli subayların (binbaşı dâhil daha üst rütbeli subaylar) istisnasız beş yıl içinde emeklilik talebinde bulunmaları, her üst subayın bu kanunla eşit haklar üzerinden emekli edilecekleri, ve aksi takdirde bu talepte bulunmayanların bu kamunda sağlanan haklardan yararlanamayacakları belirtilerek, sırası gelenlerin 5 yıl içerisinde peyderpey ordudan çıkarılacakları Millî Birlik Komitesi tarafından açıklanmıştır. Bu emirdeki açıklığa rağmen tatbikat böyle olmamış, sıraya riayet edilmiyerek, hiç bir esas ve kıstasa dayanmadan, tanınmış olan 5 yıllık süre içerisinde 5 000 den fazla üst rütbeli subay ve general emekliye sevk edilmiştir.

2. Kendilerinden daha 20 - 25 yıl hizmet beklenebilecek iken, çok genç yaşlarda emekliye sevk edilen bu subaylar orduda kalarak sıra ve müddetleri doldukça emekli edilselerdi, maddi ve bilhassa mânevi bakımlardan bütün haklarını iktisabetmiş olacaklar ve hepsi çok mühim bir sebebolmaktıkça en azından kıdemli albaylığa kadar yükseleceklerdi. Bu itibarla, orduda dürüst her subay albay rütbesine ulaşabileceği için, bu rütbenin karşılığı olan maaşa da hak kazanmış olacaklar ve bugün mânen ve maddeten tatmin edilmiş olarak huzurla emekliliğe ayrılacaklardı.

3. Eski emeklilerin eşitliğini ve bütün emeklilere son maaşın % 70 i esası üzerinden maaş bağlanmasını sağlamak amacı ile çıkarılmış bulunan 1101 sayılı Kanun ise, bu emekli subaylara hiç bir fayda getirmemiş, aksine mağduriyetlerini bir kat daha artırmıştır. Şöyle ki :

Erken emekli edilen bu subayların en gencinin 25 yıl, en yaşlısının 10 yıl daha orduda hizmet imkânları varken, bu haktan mahrum edilerek, çoğu henüz 20 yıl dahi hizmet edemeden emekli edilmişler, kendilerine zararlarının telâfisi maksadı ile ve tazminat mahiyetinde 42 sayılı Kanunla % 70 üzerinden emekli aylığı bağlanmış idi. Çoğunun hizmet süreleri az olduğundan, emekli maaşları % 70 in altında kalmış, o zaman alınan bu tedbir bugün için sadre şifa olamamıştır. Son maaşın % 70 i ile emekli olma hakkı 1101 sayılı Kanunla diğer bütün emeklilere de teşmil edilince, bunlar 30 - 40 yıl hizmet etme imkânını bulduklarından bugün ilkokul mezunları dahi emekli maaşı miktarından genç emekli subayları geçmiş bulunmaktadır. Zira bunlar % 80 üzerinden emekli olabilmektedirler.

Bu nedenlerle, genç yaşta emekli edilen bu subaylar Devletimizin en dar gelirli ve en az emekli aylığı alan sınıfı haline gelmiş, mağduriyetleri bir kat daha artmış ve bugünkü hayat şartlarına ayak uyduramaz hale gelmişlerdir.

Teklif olunan bu kanun, Yüce Meclislerce kabul edildiği takdirde, mağduriyetler kalkacak, haklar teslim edilmiş olacak, 10 yıldan beri bir türlü maddi ve bilhassa mânevi huzura kavuşturulamamış olan bu talihsiz kütleye kısmen huzur sağlıyacaktır.

4. Esasen bu teklifin benzeri bir tatbikat da mevcut bulunmaktadır. 14 . 11 . 1960 tarih ve 126 sayılı Kanunla 14 ler diye adlandırılan ve Millî Birlik Komitesinden çıkarılarak yurt dışında görevlendirilen subaylar, o zaman Barem Kanununun 3 ncu derecesi üzerinden (100 aslı maaş) emekliye sevk edilmişlerdi. O tarihte 3 ncu derece maaş albaylara verilmekte idi. Sonradan çıkarılan kanunlarla, kıdemli albay maaşları birinci dereceye çıkarıldığından (150 aslı maaş) bu 14 subay da bu hükümden yararlandırılmışlardır. Bunların 5 i yüzbaşı, 5 i binbaşı, 3 ü yarbay ve sadece biri albaydır. Yüzbaşı, binbaşı ve yarbay rütbelerinden ayrılan bu arkadaşlarımız bugün baremin 1 nci derecesi üzerinden emekli aylığı almaktadırlar. Teklifimiz diğer genç emekli subayları da bu seviyeye getirmiş olmakla kanunların eşitliği ve adalet prensiplerine ve hakkaniyete riayeti sağlamış olacaktır.

5. Teklifin malî portesine gelince; esasen bu emeklilerin içinde baremin birinci derecesinden emekli edilen yaklaşık olarak 2 000 civarında albay mevcuttur. Böylece 2 000 civarındaki bu emekli albaylar bu teklifin dışında kalmaktadırlar. Bu teklif geriye kalan 3 000 - 3 500 emekli subayı (binbaşı ve yarbay rütbesinde) içine alacaktır. Bunun da malî portesi yılda 15 - 20 milyon civarında olacağı tahmin edilmekle beraber bu miktarın da her geçen gün zayıfla azalacağı tabiidir.

Ayrıca bunların bir kısmı tatbikine yeni başlanan 1101 sayılı Kanunun Ek 5 ve Geçici 9 ncu maddeleri gereğince emekli maaşlarını almaktan vazgeçerek, sivil Devlet dairelerinde çalışmaya devam ettiklerinden, bu kanun bütçeye büyük bir malî külfet yüklemeyecek, yukarıda bahsedilen 15 - 20 milyon TL. lık malî porte önemli miktarda azalacaktır.

Arz olunan bu gerekçeye göre, bu teklifimizin öncelik ve ivedilikle müzakeresini arz ve teklif ederiz.

5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa ek 42 sayılı Kanuna, geçici bir madde eklenmesine dair Kanun

MADDE 1. — 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa ek, 2 . 8 . 1960 tarih ve 42 sayılı Kanununa aşağıdaki geçici 6 ncı madde eklenmiştir.

Geçici madde 6. — 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa ek 42 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesine göre, 20 Ağustos 1960 tarihi ile 30 Temmuz 1965 tarihleri arasında, erken emekli edilen binbaşı ve daha yukarı rütbeli subayların emekli aylıkları, hizmet müddetlerine bakılmaksızın, 7244 sayılı Kanunun birinci maddesine ait cetvelin birinci derecesi üzerinden ödenir.

Fiilî hizmet müddetleri 30 yıldan az olanlar 30 yıl (fiilî) hizmet etmiş gibi itibar olunur. Bunlardan ölmüş olanların dul ve yetimleri de bu kanundan yararlanır.

Geçmiş yıllara ait emekli aylığı artış farkı ödenmez.

MADDE 2. — Bu kanun yayımlanmasını takriben aybaşından itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Cumhuriyet Senatosu İstanbul Üyesi Mebrure Aksoley ve 2 arkadaşının, 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa ek 42 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifi (2/300)

Cumhuriyet Senatosu Başkanlığına

5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununun Ek 42 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifimizi sunuyoruz, lâzım gelen işlemin yapılmasını dileriz.

Saygılarımızla.

Cumhuriyet Senatosu Cumhuriyet Senatosu
İstanbul Üyesi İstanbul Üyesi
M. Aksoley C. Yıldırım

İstanbul
E. Özden

5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanunun Ek 42 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifi

GEREKÇESİ

Aradan 10 yıl gibi uzunca bir süre geçmiş olmasına rağmen EMİNSU DAVASI hâlâ cemiyetin kanayan bir yarası olmakta devam etmektedir. Büyük bir mâduriyet karşısında yükselen feryatlara kulak verilip köklü icraat yapılacak yerine, geçici ve etkisiz tedbirlerle işin idaresi yoluna gidilmiştir.

Kanayan bu yarayı sarmak ve tedavi etmek zamanı gelmiş ve geçmiştir. Bu kanun teklifinin hazırlanmasına hâkim olan tek düşünce budur. Bu kanun teklifinin hazırlanmasını gerektiren diğer sebepler şunlardır :

1. 42 sayılı Kanunla, Tekmil ordu mensuplarının istisnasız beş yıl içinde emeklilik talebinde bulunmaları, her subayın bu kanunla eşit haklar üzerinden Emekli edilecekleri ve aksi takdirde bir istekte bulunmayacaklarının bu kanundan yararlanmayacakları belirtilerek, sırası gelenlerin peyderpey ordudan çıkarılacakları, Millî Birlik Komitesi tarafından açıklanmıştı. Bu emirdeki açıklığa rağmen tatbikat böyle olmamış, sıra ve zamana riayet edilmiyerek hiçbir esas kıstasa dayanmadan bir anda ve kütle halinde (4 479) Subay ve General emekliye sevk edilmiştir.

Bu toptan tasfiyeden altı ay sonra (262) sayılı Kanun çıkarılarak orduda kalamalara birer üst derece maaşı verilmiş ve beş yılın bitiminde yünürlükten kaldırılacağı belirtilen 42 sayılı Kanun bu defa orduda kalamalara da teşmil edilerek yünürlükte bırakılmıştır.

Bu suretle hiçbir esas ve kıstasa dayanmadan ordudan çıkarılan (4479) Subay mağdur edilmiştir. Gerçi (696) sayılı Kanunla kendilerine (262) sayılı Kanundaki hakları tanınmış ise de bu husus, meslekinden yoksun, hizmetten mahrum bırakılan kütlemin yaralarının sarılmasına medar olmamıştır.

2. Bu durumda olan (EMİNSU) lar. Orduda kalmış olsalar, sıra ve müddetleri geldikçe emekli edilmiş bulunsalardı, maddî ve mânevi bakımından bütün haklarını iktisabetmiş olacaktı.

EMİNSU'ların hepsi, bir aksilik olmadıkça, en azından albaylığa kadar yükselceklerdi. Zira bugün Albaylık - normal ve her subayın ulaşabileceği bir rütbedir. Dürüst her subay bu rübeğe ulaşır ve bunun karşılığı olan maaşa hak kazanır. EMİNSU lar orduda kalmış olsalardı, bu rütbe onların da tabii hakları olacaktı.

3. 696 sayılı Kanun, bir üst derece maaşın verilmesini âmir olduğuna göre bu kanuna etki yapan ve 42 sayılı Kanunda bahsi geçen beş yılın da hizmetten sayılması gayet normal bir haktır. Şayet bu haktan istifade etmiş olsalardı beş yıl orduda kalmış olan emsallerinin seviyesine gelmiş olacaktı.

Yukarıda belirtildiği üzere sırası beklenmeden ve acele olarak kütle halinde ordudan çıkarılmaları, bu haktan kendilerini mahrum bırakılmıştır.

O halde 696 sayılı Kanunda intibakları yapılanların hizmetlerine bu beş yılın da ekleneceği ve ordudaki emsallerine tanınan hakların da birlikte verilmesi adalete daha uygundur.

4. Eski Emeklilerin eşitliğini ve bütün emeklilere % 70 esaslı üzerinden maaş bağlanmasını sağlamak amacıyla çıkarılmış olan son kanunda EMİNSU lara hiçbir fayda getirmemiştir. Aksine bu kanun EMİNSU ların mağduriyetini birkat daha artırmıştır. Şöyle ki:

EMİNSU ların en yaşlısının 10 ve en gençinin 25 yıl daha orduda hizmet imkânı varken bu haktan mahrum edilerek çoğu 20 yılını dahi ikmal etmeden emekli edilmişlerdir. Bu zararların telâfisi maksadıyla ve tazminat mahiyetinde 42 sayılı Kanunla % 70 üzerinden kendilerine emekli aylığı bağlanmıştır.

Çoğunun hizmet seneleri az olduğundan bu tedbir de sadre şifa değildi bu defa % 70 emekli hakkı bütün emeklilere teşmil edilince; bunlar normal şartlarla 30 - 40 sene hizmet etmek imkânını bulduklarından, ilkökul mezunu olmayanları bile EMİNSU ları geçmiş bulunmaktadır. Bunların bir kısmının da % 80 üzerinden emekli aylığı almaları sağlanmıştır. Bu suretle yine EMİNSU lar Devletin en dar gelirli ve en az aylık alan sınıfı haline gelmekle mağduriyetleri daha da artmıştır.

Teklif edilen kanun kabul edildiği takdirde, mağduriyetleri kısmen olsun telâfi edilmiş olacaktır.

5. Teklifin malî portresine gelince :

Bugün 150 lira aslî maaşlı 40 yıl hizmet hesabı üzerinden emekliye ayrılmış 1 000 kadar EMİNSU vardır. Ayrıca Emeklilik hakkı olan ve Devlet Sektöründe çalışan 2 200 EMİNSU vardır. Böylece 3 200 EMİNSU bu kanun teklifinin kapsamı dışında kalacağından, Devlete bir malî külfet yüklemeyecektir.

Teklifin kapsamı ancak geriye kalan takriben 2 000 EMİNSU yu içine alacaktır. Bununla malî portresi 10 milyon kadardır. Bu miktarın da her yıl zayıyla azalacağı tabiidir.

6. Bu teklifin benzeri bir de tatbikat vardır. 14 . 11 . 1960 tarih ve 126 sayılı Kanunla (14 ler) diye adlandırılan ve Millî Birlik Komitesinden çıkarılarak yurt dışında görevlendirilen subaylar Barem Kanununun üçüncü derecesi üzerinden emekliye sevk edilmişlerdi, o zaman 3 ncü derece aylığı Albaylara verilmekte idi. Sonradan çıkarılan kanunlarla Albay maaşları birinci dereceye çıkarıldığından bunlar da bu hükümlerden yararlanmışlardır. Bunların beşi Binbaşı; beşi Yüzbaşı, üçü Yarbay, biri Albay rütbesinde idi.

Arz olunan gerekçeye ve işin önemine binaen kanun teklifini sunmuş bulunuyoruz.

5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa ek 42 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun

MADDE 1. — 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa ek 2 . 8 . 1960 tarih ve 42 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici 6 ncı madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 6. — 20 . 8 . 1960, 10 . 9 . 1960 tarihleri arasında 2 . 8 . 1960 tarih ve 42 sayılı Kanuna göre emekliye ayrılmış olan Binbaşı ve daha yukarı rütbeli subayların Emekli aylıkları, hizmet müddetlerine bakılmaksızın 7244 sayılı Kanunun birinci maddesine ait cetvelin birinci derecesi üzerinden ödenir.

Fiilî ve itibari hizmet müddetleri 30 yıldan az olanlar, 30 yıl hizmet etmiş gibi itibar olunur.

Bunlardan ölmüş olanların dul ve yetimleri de bu kanundan yararlanır. Geçmiş yıllara ait emekli aylığı artış farkı ödenmez.

MADDE 2. — Bu kanun yayınına taktikbeden ay başında yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

İstanbul Milletvekili Reşit Ülker'in, Eminsuların zararlarının giderilmesi hakkında kanun teklifi (2/361)

Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

«Eminsuların Zararlarının Giderilmesi» hakkındaki kanun teklifim gerekçesiyle birlikte sunulmuştur. Gereğinin yapılmasını saygı ile rica ederim.

İstanbul Milletvekili
Reşit Ülker

Eminsuların zararlarının giderilmesi hakkında kanun teklifi gerekçesi

42 sayılı Kanunla geniş bir düzenleme gerekçesiyle beş bine yakın Subay ve General emekliye sevk edilmiştir. Bunu takiben 262 sayılı Kanun çıkarılmış ve 42 sayılı Kanun kaldırılmıyarak, kapsamı genişletilmiştir. Bu suretle Emekli İnkılâp Subayları yani kısa deyimiyile Eminsular mağdur duruma gelmişlerdir. Her ne kadar 696 sayılı Kanunla kendilerine 262 sayılı Kanundaki haklar tanınmışsa da bu, mesleğinden yoksun ve hizmetten mahrum bırakılan bu kütlenin yararlarının tam sarılmasını sağlamamıştır.

Bu durumda olan EMINSU lar orduda kalmış olsalar, sıra ve müddetleri geldikçe emekli edileceklerdi, ve maddi ve mânevî bütün hakları kazanacaklardı. Bir aksilik olmadıkça, en azından albaylığa kadar yükselebileceklerdi. O halde 696 sayılı Kanunda intibakları yapılanların hizmetlerine aradaki farkın eklenmesi ve emsallerine tanınan hakların da birlikte verilmesi adaletli bir hareket olacaktır.

Eminsuların zararlarının giderilmesi hakkında kanun teklifi

MADDE 1. — 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununa Ek 42 sayılı ve 2 . 8 . 1960 tarihli Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir :

Geçici Madde — 20 . 8 . 1960 - 10 . 9 . 1960 tarihleri arasında 2 . 8 . 1960 tarih ve 42 sayılı Kanuna göre emekliye ayrılmış olan Binbaşı ve daha yukarı rütbeli subayların emekli aylıkları, hizmet sürelerine bakılmaksızın 7244 sayılı Kanunun birinci maddesine bağlı cetvelin birinci derecesi üzerinden ödenir.

Filî ve itibari hizmet müddetleri 30 yıldan fazla olanlar, 30 yıl hizmet etmiş gibi itibar olunur.

Bunlardan ölmüş olanların dul ve yetimleri de bu kanundan yararlanır. Geçmiş yıllara ait emekli aylığı artışı farkı ödenmez.

MADDE 2. — Bu kanunun yayımını takibeden ay başında yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Geçici Komisyon raporu

Millet Meclisi

Geçici Komisyonu

12 . 5 . 1971

Esas No. : 2/290, 2/153, 2/361, 2/214, 2/230, 2/300

Karar No. : 2

Yüksek Başkanlığa

Millet Meclisi Sayın Üyesi Zekiye Gülsen, İstanbul Milletvekili Sayın Reşit Ülker ile Eskişehir Milletvekili İsmet Angın ve C. Senatosu Üyesi Sayın Hamdi Özer, Afyon C. Senatosu Üyesi Kemal Şenocak'ın, C. Senatosu İstanbul Üyesi Mevrure Aksoley ve 2 arkadaşının, 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa bâzı maddeler ilâvesi ve bâzı maddelerin değiştirilmesi hakkındaki teklifleri Komisyonumuza intikal ettirilmiş ve Komisyondan T. C. Emekli Sandığı temsilcileri ile Hükümet temsilcilerinin hazır bulunduğu oturumlarda müzakere olunmuştur.

Ancak, Komisyoneca alınan bir karar gereğince Muğla Milletvekili Ahmet Buldanlı, Uşak Milletvekili Orhan Dengiz ve Samsun Milletvekili İlyas Kılıç'tan kurulu bir Alt Komisyon teşekkül ettirilip mevzu burada müzakere edilmiş yukarıda isimleri yazılı üyelerin teklifleri tevhidilerek bir metin halinde yeniden tanzim olunmuştur.

Komisyonumuz Alt Komisyon raporunu esas alarak yeniden müzakere mevzuu yapmış ve 2 . 8 . 1960 tarihi ile 6 Ocak 1961 tarihleri arasında 42 sayılı Kanunla emekliye sevk edilen üst subayların mâruz kaldıkları haksızlığın telâfisi bakımından nispet prensibini ihlâl etmeden ve sandığımız haklarını mahfuz tutmak şartıyla ve borçlandırılmak suretiyle zayı olan hakların iadesini teminen ekli metin tanzim olunmuştur.

Mezkûr teklifin müstaceliyetine binaen öncelik ve ivedilikle görüşülmesi Komisyonumuzca karar altına alınmıştır.

Saygıyla arz olunur.

Başkan	Sözcü	Kâtip	
Muğla	Samsun	Kastamonu	Artvin
<i>Ahmet Buldanlı</i>	<i>İlyas Kılıç</i>	<i>Hasan Tosyalı</i>	<i>Abdullah Naci Budak</i>
Bolu	Diyarbakır	İstanbul	İzmir
Söz hakkım saklı	<i>Hasan Değer</i>	<i>O. Cemal Fersoy</i>	Mustafa Akal
<i>Halil İbrahim Cop</i>			İmzada bulunamadı
	Manisa	Uşak	
	<i>Hilmi Okçu</i>	Muhafifim	
		<i>Orhan Dengiz</i>	

GEÇİCİ KOMİSYONUN KABUL ETTİĞİ METİN

5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa geçici bir madde eklenmesi hakkında kanun teklifi

MADDE 1. — 5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir :

Geçici madde :

a) 2 . 8 . 1960 tarihi ile 6 Ocak 1961 tarihi arasında 42 sayılı Kanun hükümlerine göre, emekliye sevk edilmiş bulunan üstsubay ve askerî memurlara bağlanmış bulunan emekli aylıkları, emsallerinin 1 . 3 . 1971 tarihinde ulaşmış oldukları yıl, 1 ncı derecenin son kademesi esas alınmak suretiyle düzeltilir.

b) Bunlardan 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre görev almış olanlara emekli olduklarında bu kanun hükümleri uygulanır.

c) (b) fıkrası dışında kalanların 1 . 3 . 1971 tarihine kadar faydalanacakları hizmet yılına ait emekli keseneği emekliye sevk edildikleri

tarihteki görev aylıkları üzerinden ve o tarihteki borçlanma esaslarına göre T. C. Emekli Sandığına borçlandırılırlar. (Bu borçlanma Kanunun yürürlük tarihini takibeden aybaşından itibaren aylıklarından % 10 kesilmek suretiyle tahsil olunan ancak borçlandırılacak olanların hizmetleri toplamı 30 yıllık hizmet süresini geçemez.

d) Bunlardan ölenlerin dul ve yetimleri hakkında da yukarıdaki hüküm uygulanır.

f) Bunlara geçmiş süreleri için görev aylıkları ile emekli farkları ikramiyesi ödenmez.

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanun Bakanlar Kurulunca yürütülür.